

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 6. októbra 2020 –
M. F./T. P.**

(Vec C-496/20)

(2021/C 44/25)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Najwyższy

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: M. F.

Žalovaný: T. P.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 279 ZFEÚ a článok 160 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora v spojení s článkom 4 ods. 3 a článkom 19 ods. 1 ZEÚ a v spojení s bodom 1 prvou a druhou zarážkou uznesenia Súdneho dvora z 8. apríla 2020 vo veci C-791/19 R, Európska komisia/Poľsko, chápať v tom zmysle, že predseda disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu nemôže až do rozhodnutia vo veci C-791/19 R navrhnúť postúpenie veci o určenie neexistencie služobného pomeru sudcu Najvyššieho súdu, a to vzhľadom na pozastavenie uplatňovania ustanovení článku 3 bodu 5, článku 27 a článku 73 § 1 ustavy z dňa 8. decembra 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákon z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde, konsolidované znenie: Dz. U. z roku 2019, položka 825, v znení neskorších predpisov)?
2. Má sa článok 2 a článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd vykladať v tom zmysle, že:
 - a) súd členského štátu je povinný neuplatniť zákaz „spochybnenia právomoci súdov“ a „určenia alebo posúdenia zákonnosti vymenovania sudcu súdom alebo z toho vyplývajúcej právomoci plniť úlohy v oblasti výkonu spravodlivosti“, akým je zákaz stanovený v článku 29 § 2 a § 3 zákona z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde, keď rešpektovanie ústavnej identity členských štátov zo strany Európskej únie nedovoľuje vnútroštátnemu zákonodarcovi zaviesť riešenia, ktoré porušujú základné hodnoty a zásady Európskej únie?
 - b) ústavná identita členského štátu nemôže viesť k odňatiu práva obrátiť sa na nezávislý súd zriadený zákonom, ak bol menovací proces, ktorý predchádzal aktu o vymenovaní, postihnutý pochybeniami opísanými v prejudiciálnych otázkach vo veciach C-487/19 a C-508/19 a jeho predchádzajúce súdne preskúmanie bolo úmyselne a v zjavnom rozpore s ústavou štátu vylúčené?
3. Má sa článok 2 a článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd a s článkom 267 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že obsah pojmu ústavná identita členského štátu, pokiaľ ide o právo obrátiť sa na súd, možno stanoviť záväzným spôsobom pre súd členského štátu na poslednom stupni len v rámci dialógu medzi Súdny dvorom a týmto súdom alebo inými súdmi členského štátu (napr. ústavným súdom) v rámci prejudiciálneho konania?
4. Má sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ a všeobecná zásada práva obrátiť sa na súd, ktorý bola predtým vytvorený zákonom, vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu na poslednom stupni zamietne návrh na postúpenie veci, ak bol tento návrh podaný osobou, ktorá bola vymenovaná do funkcie sudcu na základe vnútroštátnych právnych predpisov a za okolností vytvorenia súdu, ktorý nespĺňa požiadavky nezávislosti a nestrannosti a nie je súdom vytvoreným zákonom, a to bez toho, aby bolo potrebné najprv využiť konanie, ktoré sa uvádza v návrhu na začatie prejudiciálneho konania C-508/19 alebo v rozsudku Súdneho dvora z 19. novembra 2019, C-585/18, C-624/18 a C-625/18, A.K. a i.?